

Миналата седмица в Чикаго при среща с българската общност президентът [Росен Плевнелиев](#) заяви,

че най-голямото предателство в българската история е опитът на комунистическата власт, начело с Тодор Живков, България да стане 16-та република на СССР през 1963 г.

Малко известно е обаче, че предложението за „сливане“ със Съветския съюз, взето на закрит пленум от ЦК на БКП, е предшествано от две много важни събития, останали десетилетия наред тайни за обществото. Първото събитие е, че през 1960 г. в резултат на 4-годишно управление на утвърдения на Априлския пленум през 1956 г. първи секретар на партията Тодор Живков страната е докарана до неплатежоспособност.

Вторият факт е, че за да спаси поста си Живков тайно подарява българския златен резерв на Москва. Това става, след като съветският лидер Хрущов отказва да отпусне повече кредити на фалиралото управление на Живков. По това време СССР е най-големият кредитор на комунистическия режим в София.

Сделката със златния резерв спасява Живков, който разбира, че без изгодите на съветската икономическа помощ той не би могъл да управлява и да се задържи на власт. Това до голяма степен мотивира и предложението му през 1963 г. НРБ да „се слее“ със СССР.

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 24 Май 2012 09:25

Светлина върху тези събития хвърля разследващият журналист Христо Христов. През 2007 г. той получава безпрецедентен достъп до най-голямото разследване в историята на прокуратурата в България – секретно дело № 4 от 1990 г. за причините за икономическата катастрофа на управлението на БКП, обхванало периода 1958-1989 г. В над 1200 томове той открива пълната история за продажбата на златния резерв при първия от трите фалити на Живковото управление. Разследването на този случай е пазен в пълна тайна, Главна прокуратура засекретява материалите по него под кодовото име: направление „Делта – М“. Истината за нея излиза за първи път в книгата на Христов [„Тайните фалити на комунизма“](#) (2007).

В част 1 на разследването, което сайтът [desebg.com](#) публикува, се изяснява как управлението на Тодор Живков стига до неплатежоспособност и как първия секретар на ЦК на БКП е принуден да моли съветския лидер Хрущов за помощ.

⋮

„Не зная по какви причини, вероятно от съображения за сигурност, но преди мен златният резерв на страната ни беше изпратен за съхранение в съветски банки. Ние върнахме у нас това злато и забранихме износа.“ Думите са на генералния секретар на БКП Тодор Живков, казани в неговите “Мемоари”, издадени след промените в България. Това твърдение обаче не е нищо повече от една голяма откровена лъжа. Тя цели да прикрие истината за тайната продажба на златния резерв на България на СССР през 1960 г. Златото изобщо не е върнато, както Живков твърди, а човекът, който го дава с еднолично решение на СССР, е самият първи секретар на БКП.

Състояние на неплатежоспособност

